Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de grupurile:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

referitoare la situația din Eritreea
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
în numele Grupului PPE
Victor Boștinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano,

Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
în numele Grupului S&D
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
în numele Grupului ECR
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
în numele Grupului ALDE
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey, Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
în numele Grupului GUE/NGL
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
în numele Grupului Verts/ALE
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
în numele Grupului EFDD

Rezoluția Parlamentului European referitoare la situația din Eritreea (2016/2599(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Eritreea, în special cele din 7 februarie 2002[1], 18 noiembrie 2004[2] și 15 septembrie 2011[3] referitoare la situația drepturilor omului în țară, inclusiv cazul lui Dawit Isaak,

– având în vedere rezoluțiile 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011) și 2244 (2015) ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care au prelungit până la 15 noiembrie 2016 embargoul asupra armelor impus Eritreei, precum și raportul din 19 octombrie 2015 al Grupului de monitorizare a Somaliei și a Eritreei,

– având în vedere raportul prezentat Consiliului pentru Drepturile Omului la 19 iunie 2015 de către raportoarea specială pentru situația drepturilor omului în Eritreea, Sheila B. Keetharuth,

– având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE (Acordul de parteneriat de la Cotonou), astfel cum a fost revizuit în 2005 și 2010, pe care Eritreea l-a semnat,

– având în vedere Decizia 2010/127/PESC a Consiliului din 1 martie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Eritreei[4], modificată ulterior prin Decizia 2010/414/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010[5] și prin Decizia 2012/632/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012[6],

– având în vedere concluziile grupului de lucru A pentru control al Comisiei pentru dezvoltare a Parlamentului European din 11 noiembrie 2015,

– având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) privind prizonierii politici din Eritreea din 18 septembrie 2014,

– având în vedere raportul SEAE din 2015 privind parteneriatul dintre Eritreea și Uniunea Europeană,

– având în vedere raportul de țară al UN Women privind guvernul statului Eritreea din iunie 2014,

– având în vedere programul indicativ național pentru Eritreea în cadrul celui de-al 11-lea Fond european de dezvoltare din 3 februarie 2016,

---

[1] JO C 284 E, 21.11.2002, p. 359.
[2] JO C 201 E, 18.8.2005, p. 123.
[3] JO C 51 E, 22.2.2013, p. 146.
[4] JO L 51, 2.3.2010, p. 19.
[5] JO L 195, 27.7.2010, p. 74.
[6] JO L 282, 16.10.2012, p. 46.

– având în vedere declarația de presă făcută de comisia de anchetă a ONU privind drepturile omului în Eritreea din 8 iunie 2015,

– având în vedere Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,

– având în vedere declarațiile din 23 noiembrie 2011 și din 25 iunie 2013 ale copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind situația drepturilor omului în Eritreea,

– având în vedere dezbaterea sa din 27 mai 2015 privind ajutorul pentru dezvoltare al UE în Eritreea în condițiile unor încălcări dovedite ale drepturilor omului,

– având în vedere Constituția Eritreei adoptată în 1997, care garantează libertățile civile, inclusiv libertatea religioasă,

– având în vedere Convențiile Organizației Internaționale a Muncii nr. 29 privind munca forțată, nr. 105 privind abolirea muncii forțate și nr. 87 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical,

– având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 1981,

– având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,

– având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,

– având în vedere articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât UE a sprijinit Eritreea de la proclamarea independenței sale față de Etiopia în 1993; întrucât guvernul eritreean și-a încălcat promisiunea inițială privind instaurarea democrației și a statului de drept în urma independenței țării, sub pretextul apărării naționale și al serviciului militar; întrucât alegerile prezidențiale planificate pentru 1997 nu au avut niciodată loc și întrucât Constituția ratificată în același an nu a fost niciodată pusă în aplicare; întrucât alegerile regionale programate pentru 2009 încă nu au avut loc; întrucât, chiar și înainte de dizolvarea Adunării Naționale în 2002, legile erau adoptate prin decrete guvernamentale;

B. întrucât proclamarea independenței Eritreei față de Etiopia în 1993 a creat așteptări în cadrul comunității internaționale și în rândul eritreenilor, care au crezut că acest lucru îi va ajuta să construiască o țară fără represiuni și care respectă drepturile omului; întrucât, dimpotrivă, represiunile s-au intensificat și numărul încălcărilor drepturilor omului a crescut;

C. întrucât raportul elaborat de raportoarea specială a ONU a menționat că situația drepturilor omului în Eritreea este una dintre cele mai grave din lume, cu încălcări ale drepturilor omului care au loc în fiecare zi și fără nicio îmbunătățire înregistrată în ultimii ani; întrucât mulți tineri au fugit din țară pentru a scăpa de guvernul represiv și de serviciul militar obligatoriu, care începe adesea la o vârstă foarte fragedă, întrucât

perioada de serviciu de 18 luni este adesea ignorată, majoritatea eritreenilor servind pentru perioade nedeterminate, și întrucât un astfel de serviciu militar obligatoriu extins frânează potențiala creștere economică a țării; întrucât o mărire a salariului primit pe perioada serviciului miliar este lipsită de sens, având în vedere că recenta depreciere a nakfa și restricțiile bancare au provocat deficitul cu care se confruntă țara în prezent; întrucât mulți recruți sunt folosiți pentru muncă forțată și le sunt încredințate sarcini civile; întrucât majoritatea persoanelor care fac serviciul militar rămân într-o stare de sclavie, în care orice muncă desfășurată, cerere de loc de muncă și posibilitate de a avea o viață de familie sunt controlate; întrucât nu se garantează libertatea de cult și de conștiință, libertatea presei și libertatea de exprimare;

D. întrucât Comisia de anchetă a ONU pentru drepturile omului în Eritreea a constatat că încălcările în ceea ce privește execuțiile extrajudiciare, tortura (inclusiv tortura sexuală și sclavia sexuală), serviciul militar ca formă de sclavie, munca forțată și politica de folosire letală a armelor de foc la frontieră pot reprezenta crime împotriva umanității;

E. întrucât Human Rights Watch subliniază faptul că în Eritreea nu există libertate religioasă; întrucât guvernul îi hărțuiește semnificativ pe cetățenii care practică alte religii decât cele patru recunoscute de stat; întrucât, chiar și în cazul religiilor recunoscute, guvernul intervine în practicile religioase ale populației;

F. întrucât actele de homosexualitate sunt ilegale în Eritreea și guvernul refuză să pună în aplicare legislația împotriva discriminării pentru a proteja persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI);

G. întrucât discriminarea și violența împotriva femeilor sunt prezente în toate mediile societății eritreene; întrucât femeile sunt expuse unui risc extrem de violență sexuală nu numai în armată și în taberele de pregătire militară, ci și oriunde în societate, unde violența împotriva femeilor este comisă într-o atmosferă de impunitate; întrucât se estimează că 89 % dintre fetele din Eritreea au fost supuse mutilării genitale feminine (MGF); întrucât, în martie 2007, guvernul a proclamat MGF ca fiind o infracțiune, interzicând-o și sponsorizând programe educaționale de descurajare a acestei practici pe parcursul anului respectiv; întrucât femeile își pot pierde dreptul la cupoanele pentru alimente și accesul la terenuri;

H. întrucât numeroși eritreeni sunt arestați din diverse motive nejustificate, precum exprimarea unor opinii independente, sau fără nicio justificare explicită și pentru perioade de timp nedeterminate; întrucât persoanele arestate, inclusiv copiii, sunt ținute în condiții extrem de aspre, care, în unele cazuri, sunt considerate forme de tortură, și nu primesc îngrijiri medicale; întrucât femeile deținute sunt adesea păzite de ofițeri de sex masculin, fapt care amplifică riscul de violență sexuală și de gen; întrucât, în conformitate cu indicele organizației Freedom House (raportul din 2015), Eritreea continuă să se numere printre mediile cele mai represive pentru mijloacele de comunicare și a înregistrat cel mai slab rezultat, care o clasifică ca țara „cea mai rea din cele mai rele”, înregistrând și ratele cele mai scăzute de acces la internet (numai 1 %) din lume;

I. întrucât, în declarația de la Bruxelles din 18 septembrie 2014, purtătorul de cuvânt al SEAE și-a exprimat îngrijorarea în ceea ce privește detenția, din 18 septembrie 2001, a unui grup format din 11 deputați în parlament și membri importanți ai Frontului Popular pentru Democrație și Justiție (FPDJ), fără ca aceștia să fie puși sub acuzare, fără să fie trimiși în judecată sau fără să aibă posibilitatea de a consulta un avocat, precum și în ceea ce privește detenția ilegală, din 23 septembrie 2001, a 10 jurnaliști independenți, printre care se numără și Dawit Isaak, un cetățean suedez și singurul prizonier de conștiință european; întrucât, din ianuarie 2006, patriarhul Abune Antonios se află în arest la domiciliu, fără acces la nicio formă de comunicare;

J. întrucât în Eritreea nu există libertatea presei, deoarece independența mass-mediei este interzisă, Eritreea aflându-se pentru opt ani consecutivi pe ultimul loc din cele 170-180 de țări evaluate de organizația Reporters Without Borders în cadrul clasamentului libertății presei;

K. întrucât, conform Raportului privind dezvoltarea umană pentru 2015 realizat de PNUD, Eritreea se situează pe locul 186 din 188 de țări în ceea ce privește indicele dezvoltării umane pentru 2015;

L. întrucât, potrivit raportoarei speciale a ONU pentru situația drepturilor omului în Eritreea, există trei aspecte principale care suscită preocupare, și anume: exercitarea drepturilor economice, sociale și culturale, inclusiv a dreptului la o locuință adecvată; contrabanda și traficul; numărul tot mai mare de minori neînsoțiți care se numără printre cele peste 5 000 de persoane care fug în fiecare lună din această țară;

M. întrucât sute de refugiați din Eritreea au demonstrat la 26 iunie 2015 în fața sediului Uniunii Africane, solicitând acestei organizații regionale să exercite presiuni astfel încât țara lor de origine să adopte reforme democratice; întrucât protestatarii l-au acuzat pe Isaias Afewerki, președinte de mulți ani al Eritreei, că este un dictator și au îndemnat Uniunea Africană să ia măsuri;

N. întrucât, în noiembrie 2015, ONU a emis un avertisment de secetă severă în Cornul Africii, ca urmare a tiparului actual al El Niño; întrucât, în decembrie 2015, ONU a declarat că aceasta este cea mai puternică secetă înregistrată vreodată în regiune, reducând recoltele cu 50 % până la 90 %; întrucât, în consecință, Eritreea se numără printre țările care se vor confrunta cu o provocare considerabilă în ceea ce privește asigurarea securității alimentare pentru populația lor;

O. întrucât, în contradicție totală cu realitatea secetei, președintele Eritreei a negat temerile unei crize alimentare, afirmând că „țara nu se va confrunta cu nicio criză, în ciuda producției agricole reduse”;

P. întrucât UE este un important donator pentru Eritreea în materie de ajutor și asistență pentru dezvoltare;

Q. întrucât, în 2011, guvernul eritreean a suspendat în mod unilateral ajutorul și nu recunoaște în mod public colaborarea și parteneriatul său cu UE; întrucât Eritreea nu ia

măsurile necesare pentru a facilita vizita deputaților în Parlamentul European în mod liber și fără controale;

R. întrucât pierderea mijloacelor lor de subzistență încurajează femeile și copiii să fugă din țară; întrucât, în 2015, eritreenii care își părăsesc țara reprezentau al patrulea grup numeros de persoane care își riscă viața pentru a ajunge în Europa (după cetățenii sirieni, irakieni și afgani) și care, în vederea traversării periculoase a Mării Mediterane, suferă calvarul la care îi supun traficanții de persoane lipsiți de scrupule; întrucât, prin urmare, situația din Eritreea afectează în mod direct Europa, având în vedere faptul că, dacă drepturile omului ar fi fost respectate și susținute în țară, iar cetățenii ar fi putut trăi acolo fără teamă, aceștia ar fi putut să se întoarcă în țara lor;

S. întrucât, potrivit Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați, peste 400 000 de eritreeni, adică 9 % din populația totală, au fugit din țară; întrucât, potrivit estimărilor Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), aproximativ 5 000 de eritreeni pleacă din țară în fiecare lună, ceea ce se explică în mare măsură prin faptul că drepturile omului sunt încălcate grav în mod constant; întrucât, în 2015, 69 % din eritreenii care au solicitat azilul au primit statutul de refugiat în UE, iar alți 27 % dintre solicitanți au beneficiat de protecție subsidiară, ceea ce ilustrează gravitatea persecuțiilor în Eritreea;

T. întrucât traficul de persoane pentru răscumpărare, însoțit de practici severe de tortură în Sinai, reprezintă cauza multor asasinate și dispariții ale refugiaților eritreeni care au fost răpiți, în timp ce supraviețuitorii, puternic traumatizați, nu au primit niciun fel de îngrijire sau asistență; întrucât impunitatea totală prevalează, iar cei responsabili nu au fost aduși în fața justiției; întrucât ar trebui să se acorde o atenție deosebită copiilor neînsoțiți, victime ale traficului de persoane, dat fiind că aceștia au nevoie de o asistență și de un sprijin specific din cauza situației de vulnerabilitate deosebită în care se află;

U. întrucât, la 22 februarie 2016, programul în sectorul securității al Agenției Interguvernamentale pentru Dezvoltare (IGAD), a lansat oficial, în Addis Abeba (Etiopia), un raport de studiu intitulat Human Smuggling and Trafficking on the Horn of Africa-Central Mediterranean Route (Contrabanda și traficul de persoane pe ruta Cornul Africii - zona centrală a Mării Mediterane);

V. întrucât Eritreea susține Procesul de la Khartoum (o inițiativă a UE și a Uniunii Africane lansată la 28 noiembrie 2014, cu scopul de a combate problema migrației și a traficului de persoane), care cuprinde implementarea de proiecte concrete, inclusiv consolidarea capacității sistemului judiciar și acțiuni de sensibilizare;

W. întrucât, inițial, în martie 2010, UE a impus sancțiuni Eritreei, în vederea punerii în aplicare a Rezoluției 1907 (2009) a Consiliului de Securitate al ONU și întrucât acestea includeau un embargou asupra armelor, restricții de călătorie și înghețarea activelor persoanelor ce reprezintă o amenințare la adresa păcii și a reconcilierii naționale;

X. întrucât UE deține un interes întemeiat în stabilizarea Eritreei, având în vedere că situația actuală forțează o bună parte a populației să fugă, iar mii de oameni își pierd

viețile ca urmare a activităților infracționale, printre care introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane,

Y. întrucât regimul își extinde autoritatea totalitară la diaspora eritreeană, extorcând fonduri de la membrii acesteia prin intermediul impozitului de 2 % pe veniturile expatriaților, spionându-i și acuzându-i pe membrii familiilor lor care au rămas în Eritreea de presupuse încălcări ale legii; întrucât, la 28 ianuarie 2016, la Asmara, ministrul eritreean al dezvoltării naționale și șeful delegației UE au semnat programul indicativ național (PIN) în cadrul celui de-al 11-lea Fond european de dezvoltare (FED), în valoare de 200 de milioane de euro pentru următorii cinci ani; întrucât acțiunile ar trebui să se axeze pe energia regenerabilă, pe guvernanță și pe gestionarea finanțelor publice, în special în sectorul energetic;

Z. întrucât, la 13 noiembrie 2015, Comisia pentru dezvoltare a Parlamentului le-a solicitat Comisiei și SEAE să ia în considerare concluziile transmise Comitetului FED privind proiectul de program indicativ național pentru Eritreea, care s-au referit la amploarea și gravitatea încălcărilor drepturilor omului comise de regimul din această țară, la lipsa de fiabilitate a acestui regim ca partener în cadrul cooperării pentru dezvoltare, la corupția predominantă și la absența aproape totală a transparenței în gestionarea finanțelor publice naționale, precum și la riscul utilizării necorespunzătoare a fondurilor FED pentru gestionarea migrației; întrucât Comisia pentru dezvoltare a solicitat Comitetului FED să nu adopte PIN înainte de purtarea unor discuții suplimentare; întrucât poziția Parlamentului a fost ignorată

AA. întrucât FPDJ și-a asigurat controlul asupra comunităților de refugiați și din diaspora și supravegherea acestora prin intermediul ambasadelor, care sunt implicate în acțiuni de extorcare sub formă de taxe pentru diaspora și contribuții „voluntare” în schimbul unor servicii precum documente de identitate, pașapoarte, certificate de naștere și alte documente esențiale de care pot depinde refugiații; întrucât aceste practici încalcă Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice; întrucât liderii organizațiilor de tineret ale PFDJ din Țările de Jos au inițiat campanii juridice împotriva instituțiilor de învățământ, a presei și a autorităților publice din Țările de Jos, cu sprijinul conducerii politice de la Asmara, probabil cu scopul de a suprima orice critică la adresa regimului; întrucât Raportoarea specială a ONU pentru drepturile omului a fost, de asemenea, țința unor amenințări;

1. constată, cu mare îngrijorare, că situația drepturilor omului continuă să fie deplorabilă și că, în Eritreea, statul de drept și libertatea media lipsesc cu desăvârșire;

2. subliniază faptul că abordarea deficitului de justiție, guvernanța democratică și restabilirea statului de drept trebuie abordate cu prioritate, punând capăt regimului autoritar întemeiat pe teama de detenție arbitrară și fără posibilitatea de a comunica, de tortură și de alte încălcări ale drepturilor omului, dintre care unele pot fi asimilate crimelor împotriva umanității;

3. îndeamnă guvernul Eritreei să pună capăt sistemului serviciului militar obligatoriu pe durată nedeterminată, demobilizând persoanele care au încheiat stagiul obligatoriu de

18 luni și eliminând în mod real practica de implicare a recruților în muncă forțată după această perioadă, precum și să garanteze exercitarea dreptului la obiecție pe motive de conștiință și să elimine practica obligatorie prin care toți elevii își petrec ultimul an de școală într-o tabără de pregătire militară; invită guvernul eritreean să se asigure că nicio persoană nu participă la instrucții militare înainte de împlinirea vârstei de 18 ani și că nu este înrolată nicio persoană care a depășit vârsta normală pentru efectuarea serviciului militar; ia act de faptul că autoritățile eritreene au reamintit, în februarie 2016, că acordul UE nu ar conduce la nicio reformă în ceea ce privește politica în materie de serviciu militar a Eritreei;

4. consideră că Comitetul FED ar fi trebuit să ia în considerare recomandările Comisiei pentru dezvoltare de a nu adopta PIN și de a se implica în discuții suplimentare; consideră că decizia de a adopta PIN pentru Eritreea, în pofida opoziției Parlamentului, demonstrează un deficit democratic și subminează grav rolul Parlamentului în asigurarea punerii eficace în aplicare a obiectivelor de dezvoltare ale UE; în acest sens, solicită să se confere Parlamentului competențe de control asupra FED, prin intermediul unui acord interinstituțional cu caracter obligatoriu, în temeiul articolului 295 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; subliniază faptul că concluziile Comisiei pentru dezvoltare asupra proiectelor de documente de programare ar trebui să fie trimise în mod automat de către Comisie reprezentanțelor permanente ale statelor membre;

5. ia act de alocarea a 200 de milioane de euro în următorii cinci ani pentru PIN în cadrul celui de-al 11-lea Fond de dezvoltare european, în scopul de a promova reducerea sărăciei și dezvoltarea socioeconomică, de a aborda principalele cauze economice și politice ale migrației și de a finanța proiecte legate de energia din surse regenerabile, eficiența energetică și guvernanța economică; reamintește că acest pachet este complementar altor domenii de cooperare, cum ar fi Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO);

6. îi solicită Comisiei să se asigure că fondurile alocate nu sunt în beneficiul guvernului eritreean, ci că sunt repartizate strict pentru a răspunde nevoilor cetățenilor Eritreei în materie de dezvoltare, democrație, drepturile omului, bună guvernanță și securitate, precum și de libertate de exprimare, libertate a presei și libertate de întrunire; îndeamnă UE să garanteze condițiilor impuse pentru acordarea ajutorului convenit recent și, de asemenea, să se asigure că PIN sprijină Eritreea în vederea realizării unei schimbări importante la nivelul politicii sale energetice, astfel încât energia să devină accesibilă pentru toți, în special în zonele rurale, care încă nu sunt alimentate cu energie electrică; consideră, de asemenea, că componenta guvernanță a PIN ar trebui să pună un accent puternic pe punerea în aplicare a recomandărilor evaluării periodice universale privind drepturile omului a ONU;

7. reamintește faptul că un minor neînsoțit este, în primul rând, un copil care se poate afla în pericol și că protecția copiilor, și nu politicile vizând imigrația, trebuie să fie principiul de bază al acțiunilor statelor membre și ale UE referitoare la minorii neînsoțiți, respectându-se astfel principiul fundamental al interesului superior al copilului; reamintește că, fără excepție, orice persoană cu vârsta sub 18 ani trebuie să fie

considerată copil și, prin urmare, minor; subliniază că riscul ca minorii neînsoțiți, în special fetele, să se confrunte cu probleme și dificultăți este de două ori mai mare decât în cazul celorlalți minori;

8. apelează la comunitatea internațională și la partenerii de dezvoltare ai Eritreei să intervină în această situație și să exercite presiuni asupra guvernului eritreean pentru a permite ajutorului extern să susțină comunitățile vulnerabile înainte de agravarea crizei; îndeamnă UE să ia măsuri urgente și eficiente pentru a ajuta locuitorii din Eritreea să își sporească rezistența în fața El Niño, în scopul de a garanta siguranța alimentară și accesul la apă și la servicii de salubritate;

9. este în continuare profund îngrijorat de situația drepturilor omului din țară; își reiterează apelul către autoritățile eritreene de a elibera imediat și necondiționat deputații, jurnaliștii (inclusiv pe cetățeanul suedez Dawit Isaak, despre care nu mai există informații încă din 2005), prizonierii politici și prizonierii de conștiință;

10. încurajează Comisia să solicite garanții clare din partea guvernului eritreean că va pune în aplicare reformele democratice și că va garanta respectarea drepturilor omului, inclusiv prin punerea în aplicare a recomandărilor emise în cadrul celei de-a 18-a sesiuni a grupului de lucru pentru evaluarea periodică universală, pe care le-a acceptat la 7 februarie 2014; invită guvernul să le permită accesul în țară experților independenți ai ONU și ai Uniunii Africane, precum și raportorului special al ONU, și să permită Comisiei de anchetă privind situația drepturilor omului în Eritreea să își exercite mandatul pe deplin și să coopereze cu aceasta, inclusiv în ceea ce privește chestiunile legate de finanțele publice;

11. reamintește faptul că libertatea religioasă este un drept fundamental și condamnă în mod ferm orice act de violență sau de discriminare pe motive de religie;

12. salută măsurile adoptate de guvernul Eritreei în vederea combaterii MGF; solicită guvernului să consolideze de o manieră generală promovarea și protecția drepturilor femeilor, inclusiv prin adoptarea de măsuri suplimentare de combatere a practicilor nocive, precum căsătoriile infantile, timpurii și forțate, dar și să pună capăt impunității în cazurile de violență sexuală; îi solicită guvernului eritreean să respecte gospodăriile monogame și să le asigure sprijinul și protecția;

13. condamnă faptul că guvernul Eritreei recurge la „taxei diasporei”, care se colectează prin extorcare și alte mijloace ilegale de la eritreenii care locuiesc în străinătate și care este utilizată, încălcându-se rezoluțiile ONU, pentru a finanța grupuri armate în țările învecinate și pentru a destabiliza astfel regiunea; îndeamnă guvernul să pună capăt politicilor de „vinovăție prin asociere” care vizează membrii familiilor celor care se sustrag de la serviciul militar obligatoriu, încearcă să fugă din Eritreea sau nu plătesc impozitul pe venit de 2 % impus de guvern expatriaților eritreeni;

14. cere ca Eritreea să semneze și să pună imediat în aplicare Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și să respecte pe deplin obligațiile care îi revin în temeiul Pactului internațional cu privire la

drepturile civile și politice și în temeiul Cartei africane a drepturilor omului și popoarelor, care interzic tortura; ia act cu îngrijorare că actorii publici și privați, inclusiv societățile, sunt supuși unor restricții stricte, impuse prin control guvernamental; recunoaște faptul că lipsa oricărei gestionări a finanțelor publice, inclusiv inexistența unui buget național, împiedică cu totul controlul bugetar și că fungibilitatea resurselor financiare cauzată de controalele guvernului la banca centrală ar putea încuraja achizițiile militare și, astfel, ar putea contribui la terorism și destabilizarea regiunii;

15. îndeamnă toate întreprinderile internaționale care investesc în Eritreea să acționeze în spiritul respectului deplin pentru drepturile omului și să se abțină de la acțiuni nocive;

16. îndeamnă statele membre ale UE să investigheze rolul FPDJ și al diferitelor organizații ale acestuia, inclusiv al organizației de tineret, și să interzică toate formele de asociere și de activitate care sprijină în mod direct acțiunile de control și supraveghere în Europa, care subminează principiile democratice și statul de drept și care creează modele de intimidare și extorcare; îndeamnă statele membre să acționeze în sensul eliminării taxelor pentru diaspora și să ancheteze tranzacțiile financiare aferente oricăror alte „contribuții” prelevate de asociațiile din străinătate ce au legătură cu guvernul eritreean, precum și să protejeze pe deplin dreptul la azil al tuturor refugiaților eritreeni în Europa;

17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Adunării Parlamentare Paritare ACP-EU, Consiliului Uniunii Africane, Secretarului General al ONU, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și autorităților eritreene.